

ikke negtes, at der nu er enkelte Steder, hvor Jordemødrene selv anskaffe sig Boliger, som ere mindre helbige. De skulde efter min Mening ikke have den Ret, at de selv kunde vælge deres Bolig; men det skulde derimod være en Bligt for Amtsraadet — i Kjøbstæderne er det mindre vigtigt — at skaffe dem Bolig (En Stemme: Det er det ogsaa), men det er ikke Tilfældet allevegne; jeg kender endog Amtsraad, som have viist Tilbøjelighed til at sælge Jordemoderhusene og overlade det til Jordemødrene selv at skaffe sig Bolig, og jeg kender Steder, hvor det næsten ikke har været muligt for Jordemødrene selv at skaffe sig Hus uden i en Udflugt ude paa Marken, som til visse Tider af Aaret har været utilgængelig, og det er mig ikke bekendt, at Amtsraadet i saadanne Tilfælde har villet skride ind for at skaffe Jordemødrene Bopæl. Det er dette, hvorpaa jeg vil henlede den høitagtede Justitsministers Opmærksomhed. Jeg finder det urigtigt, at Jordemødrene, efter det sidste Punktum i § 15 af Forordningen af 21de November 1810, have en Slags Ret til at vælge Husleiegodtgjørelse; det er denne, de efter min Mening ikke skulde have. Derimod mener jeg, at Amtsraadet skulde have en bestemt Forpligtelse til at skaffe Jordemødrene fri Bopæl, thi da er jeg vis paa, at det vilde tilveiebringe den paa et Sted, som var let tilgængelig for Distriktets Beboere.

Justitsministeren (Klein): Maa jeg først tillade mig at tilbagefalde i det ærede Things Erindring, at Folkethinget for ikke ret lang Tid siden vedtog at henvise til Justitsministeren et Andragende, som var indkommet fra et stort Antal Jordemødre her i Landet, om Forbedring af deres Lønningsvilkår. Jeg maa tillige i Forbindelse dermed minde om, at dette Andragende ikke var noget Nyt, som først er fremkommet i denne Samling, men et lignende Andragende forelaa ogsaa i en tidligere Samling, og at Folkethingets Udvalg for Andragender da havde stillet sig paa samme Maade lige overfor dette Andragende, som hele Folkethinget har stillet sig i denne Samling. Jeg tør altsaa gaa ud fra, uaigtet det efter de idag her i Salen fremkomne Ytringer kunde synes noget tvivlsomt, at det da virkelig er i alt Fald det overveiede Flertals Mening her i Folkethinget, at Jordemødrenes økonomiske Stilling trænger til at forbedres. Naar vi først gaa ud herfra og fastholder dette, maa jeg tillade mig at sige en anden Betragtning til, og det er den, at det har allerede viist sig rundt omkring i Landet, hvor der har været givet Anledning snart for Embedsmænd, snart for Amtsraad, snart for Sogneraad til at udtale sig om denne Sag, at Meningerne ere høist forskellige angaaende Maaden at forbedre Lønningerne. Det er en Selvfølge, at man kan variere i det Væsentlige det Spørgsmaal, om Lønningsforbedringen skal ske ved at forbedre den faste

Løn, eller om den skal ske ved at forhøje den tarmæssige Betaling, om dette Sidste i saa Fald skal ske ved, at man forhøjer alle eller kun nogle af Partene osv., osv., om man skal forøge Alderstilletøets Størrelse eller om man skal lade indtræde flere Alderstilletag med Videre. Jeg kan sige, at saa enig Flertallet af de Myndigheder, der ere blevne adspurgte, have været om, at Jordemødrenes Stilling burde forbedres, ikke blot fordi det i og for sig var billigt, at Jordemødrenes økonomiske Vilkår bleve forbedrede, men fordi det var af største Vigtighed for Samfundet, at Jordemoderinstitutionen bestående kunde videre udvilles, og at man kunde sikre sig en god Tilgang til Jordemoder virksomheden, saameget har det paa den anden Side viist sig, at der angaaende Enkelthederne, angaaende Maaden, hvorpaa Forbedringen skulde ske, har været, ja jeg kunde næsten fristes til at sige, skjøndt det jo er nogen Overdrivelse, næsten lige saamange forskellige Meninger, som overhovedet Personer, der have været adspurgte. Det har derfor ikke været mig overraskende, at der saavel i det andet Thing som her i det ærede Folkething viser sig forskellige Meninger om Maaden, hvorpaa man skal gaa frem. Jeg vil nu tillade mig at anbefale ærede Medlemmer i den Henseende at følge det samme Exempel, som jeg tror allerede at have givet for mit personlige Vedkommende, det Exempel nemlig, at man for at opnaa et praktisk Resultat maa opgive paa alle Punkter at se sine egne individuelle Meninger om, hvad der kunde være det Rigtigste, gennemførte. Jeg har i det andet Thing, da der fremkom en Lønte, der gik i samme Retning som den, som blev anbefalet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), havt Leilighed til at udtale, at, uaigtet jeg i og for sig fandt væsentlig Tvivl om denne Løntes Rigtighed — og derpaa skal jeg ret frav komme tilbage — saa var det for mig det Væsentlige, at man kom til et Resultat og et Resultat, som medførte en Forbedring af Jordemødrenes Stilling, og forsaavidt altsaa Folkerepresentationen maatte imod min Opfattelse finde det rettest at gaa den Vej, som blev antydet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, da vilde jeg ikke gjøre nogen Modstand derimod. Tvivlsomheden med Hensyn til Lønningsforbedringsmaaden kom imidlertid til at vise sig glimrende i det andet Thing, netop ved dette Spørgsmaal; thi efterat Thinget ved 2den Behandling havde vedtaget et Forslag i den angivne Retning med et temmelig stort Flertal, forandrede Thinget igjen til 3die Behandling sin Bestemmelse derom, og vedtog med heller ikke ganske ringe Flertal det, der nu staar her i Loven. Maatte vi nu gaa ud fra, at det er Alvor med at Jordemødrenes Lønningsvilkår skulde forbedres, og maatte vi derefter alle være tilbøjelige til ikke at ville fastholde vore egne individuelle Ansættelser, saa turde man vel ogsaa haabe at kunne komme